Europos Sąjungos
oficialusis leidinys

LT
L serija

2024/825

2024 3 6

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2024/825

2024 m. vasario 28 d.

kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2005/29/EB ir 2011/83/ES, siekiant geresne apsauga nuo nesąžiningos veiklos ir geresniu informavimu įgalinti vartotojus dalyvauti žaliojoje pertvarkoje

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([1]),

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros ([2]),

kadangi:

(1) siekiant prisidėti prie tinkamo vidaus rinkos veikimo, grindžiamo aukšto lygio vartotojų apsauga ir aplinkos apsauga, ir daryti pažangą žaliosios pertvarkos srityje, labai svarbu, kad vartotojai galėtų priimti informacija pagrįstus sprendimus dėl pirkimo ir taip prisidėti prie tvaresnių vartojimo modelių. Tai reiškia, kad prekiautojai privalo pateikti aiškią, aktualią ir patikimą informaciją. Todėl Sąjungos vartotojų teisėje turėtų būti nustatytos konkrečios taisyklės, kuriomis būtų kovojama su nesąžininga komercine veikla, kuri klaidina vartotojus ir neleidžia jiems rinktis vartoti tvariai, kaip antai veikla, susijusi su ankstyvu prekių nusidėvėjimu, klaidinančiais ekologiškumo teiginiais (toliau – ekologinis manipuliavimas), klaidinančia informacija apie produktų ar prekiautojų įmonių socialines savybes arba neskaidriais ir nepatikimais tvarumo ženklais. Tos taisyklės sudarys sąlygas kompetentingoms nacionalinėms įstaigoms veiksmingai kovoti su tokia veikla. Užtikrinus, kad ekologiškumo teiginiai būtų sąžiningi, suprantami ir patikimi, prekiautojai galės vykdyti veiklą vienodomis sąlygomis, o vartotojams bus sudarytos sąlygos rinktis produktus, kurie yra iš tikrųjų palankesni aplinkai nei konkuruojantys produktai. Tai paskatins konkurenciją ir bus kuriami aplinkos atžvilgiu tvaresni produktai, taip sumažinant neigiamą poveikį aplinkai;

(2) tos naujos taisyklės turėtų būti nustatytos iš dalies pakeičiant Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/29/EB ([3]) 6 ir 7 straipsnius komercinės veiklos, kuri yra laikytina klaidinančia ir todėl yra draudžiama remiantis kiekvieno konkretaus atvejo vertinimu, atžvilgiu ir iš dalies pakeičiant Direktyvos 2005/29/EB I priedą – įtraukiant konkrečią klaidinančią veiklą, kuri bet kuriomis aplinkybėmis laikoma nesąžininga, ir todėl yra draudžiama. Kaip jau nustatyta Direktyvoje 2005/29/EB, ir toliau turėtų būti laikoma, kad komercinė veikla yra nesąžininga remiantis tos direktyvos 5–9 straipsniais, net jei tokia konkreti veikla Direktyvos 2005/29/EB I priede nėra nurodyta kaip nesąžininga komercinė veikla;

(3) siekiant vartotojus įgalinti priimti labiau informacija pagrįstus sprendimus ir taip skatinti tvaresnių prekių paklausą ir pasiūlą, jie neturėtų būti klaidinami dėl produkto aplinkosauginių ar socialinių savybių arba žiediškumo aspektų, pavyzdžiui, patvarumo, taisomumo ar perdirbamumo, bendrai pristatant produktą. Todėl Direktyvos 2005/29/EB 6 straipsnio 1 dalis turėtų būti iš dalies pakeista – į pagrindinių produkto savybių, dėl kurių prekiautojo veikla,

([1]) OL C 443, 2022 11 22, p. 75.
([2]) 2024 m. sausio 17 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2024 m. vasario 20 d. Tarybos sprendimas.
([3]) 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 84/450/EEB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 97/7/EB, 98/27/EB bei 2002/65/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 (Nesąžiningos komercinės veiklos direktyva) (OL L 149, 2005 6 11, p. 22).

atlikus kiekvieno konkretaus atvejo vertinimą, gali būti laikoma klaidinančia, sąrašą įtraukiant aplinkosaugines bei socialines savybes ir žiediškumo aspektus. Prekiautojų teikiama informacija apie socialines produkto savybes visoje jo vertės grandinėje gali būti susijusi, pavyzdžiui, su dalyvaujančios darbo jėgos darbo sąlygų kokybe ir tinkamumu, pavyzdžiui, deramu darbo užmokesčiu, socialine apsauga, darbo aplinkos sauga ir socialiniu dialogu. Tokia informacija taip pat gali būti susijusi su pagarba žmogaus teisėms, vienodų sąlygų ir galimybių visiems užtikrinimu, įskaitant lyčių lygybę, įtrauktį bei įvairovę, indėliu į socialines iniciatyvas arba etiniais įsipareigojimais, pavyzdžiui, gyvūnų gerovei. Produkto aplinkosauginės ir socialinės savybės gali būti suprantamos plačiąja prasme, kaip apimančios produkto aplinkosauginius ir socialinius aspektus, poveikį ir veiksmingumą;

(4) ekologiškumo teiginiai, ypač susiję su klimatu, vis labiau siejami su būsimu veiksmingumu, t. y. galimybe iki tam tikros datos užtikrinti anglies dioksido poveikio ar poveikio klimatui neutralumą arba pasiekti panašų tikslą. Tokiais teiginiais prekiautojai sukuria įspūdį, kad pirkdami jų produktus vartotojai prisideda prie mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos. Siekiant užtikrinti tokių teiginių sąžiningumą ir patikimumą, Direktyvos 2005/29/EB 6 straipsnio 2 dalis turėtų būti iš dalies pakeista, kad tokie teiginiai būtų uždrausti, jei jie, atlikus kiekvieno konkretaus atvejo vertinimą, nėra pagrįsti prekiautojo nurodytais aiškiais, objektyviais, viešai prieinamais ir patikrinamais įsipareigojimais bei tikslais, išdėstytais išsamiame ir realistiškame įgyvendinimo plane, kuriame nurodoma, kaip tie įsipareigojimai bei tikslai bus pasiekti, ir pagal kurį tam tikslui skiriami ištekliai. Į tą įgyvendinimo planą turėtų būti įtraukti visi atitinkami elementai, būtini įsipareigojimams įvykdyti, pavyzdžiui, biudžeto ištekliai ir technologinė plėtra, kai tinkama ir laikantis Sąjungos teisės. Tokius teiginius taip pat turėtų patikrinti trečiosios šalies ekspertas, kuris turėtų būti nepriklausomas nuo prekiautojo, neturėti jokių interesų konfliktų, turėti patirties ir kompetencijos aplinkosaugos klausimais ir kuris turėtų galėti reguliariai stebėti prekiautojo pažangą įsipareigojimų bei tikslų atžvilgiu, įskaitant jų įgyvendinimo ir siekimo etapus. Prekiautojai turėtų užtikrinti, kad vartotojai galėtų susipažinti su trečiosios šalies eksperto reguliariomis išvadomis;

(5) dar viena potencialiai klaidinanti komercinė veikla, kurią reikia įtraukti į Direktyvos 2005/29/EB 6 straipsnio 2 dalyje nurodytas konkrečias veiklos rūšis, – pranašumų, kurie yra nereikšmingi ir tiesiogiai nesusiję su jokia to konkretaus produkto ar įmonės ypatybe ir galėtų skatinti vartotojus klaidingai manyti, kad jie yra naudingesni vartotojams, aplinkai ar visuomenei nei kiti tos pačios rūšies produktai ar prekiautojų įmonės, reklamavimas vartotojams, pavyzdžiui, teigiant, kad tam tikro firminio ženklo į butelius išpilstyto vandens sudėtyje nėra glitimo, arba nurodant, kad popieriaus lapuose nėra plastiko;

(6) produktų lyginimas pagal jų aplinkosaugines ar socialines savybes arba žiediškumo aspektus, pavyzdžiui, patvarumą, taisomumą ar perdirbamumą, – vis dažniau naudojamas rinkodaros metodas, kuris gali klaidinti vartotojus, kurie ne visada gali įvertinti tokios informacijos patikimumą. Siekiant užtikrinti, kad tokiais lyginimais vartotojai nebūtų klaidinami, Direktyvos 2005/29/EB 7 straipsnis turėtų būti iš dalies pakeistas nustatant reikalavimą, kad prekiautojai vartotojus informuotų apie lyginimo metodą, produktus, kurie yra lyginimo objektas, bei tų produktų tiekėjus ir priemones, kuriomis atnaujinama informacija. Tokiu būdu turėtų būti užtikrinama, kad vartotojai, remdamiesi tokiu lyginimu, priimtų labiau informacija pagrįstus sprendimus dėl sandorių. Turėtų būti užtikrinta, kad toks lyginimas būtų objektyvus: visų pirma, turėtų būti lyginami tą pačią funkciją atliekantys produktai, taikomas vienodas metodas bei vienodos prielaidos ir lyginamos esminės bei patikrinamos lyginamų produktų ypatybės;

(7) tvarumo ženklai gali būti susiję su daugeliu produkto savybių, daugeliu procesų ir įmonių, ir yra labai svarbu užtikrinti jų skaidrumą ir patikimumą. Todėl turėtų būti draudžiama nurodyti tvarumo ženklus, kurie nėra pagrįsti sertifikavimo sistema arba kurie nėra sukurti valdžios institucijų, tokią veiklą įtraukiant į Direktyvos 2005/29/EB I priede pateiktą sąrašą. Prieš pateikdamas tvarumo ženklą prekiautojas turėtų užtikrinti, kad pagal viešai prieinamas sertifikavimo sistemos sąlygas jis atitiktų minimalias skaidrumo ir patikimumo sąlygas, įskaitant objektyvią sistemos reikalavimų laikymosi stebėseną. Tokią stebėseną turėtų vykdyti trečioji šalis, kurios kompetencija ir nepriklausomumas tiek nuo sistemos savininko, tiek nuo prekiautojo yra užtikrinti remiantis

tarptautiniais, Sąjungos ar nacionaliniais standartais ir procedūromis, pavyzdžiui, įrodant atitiktį atitinkamiems tarptautiniams standartams, kaip antai ISO 17065 „Atitikties įvertinimas. Reikalavimai, keliami produktų, procesų ir paslaugų sertifikavimo įstaigoms“, arba taikant Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 765/2008 ([4]) numatytus mechanizmus. Tvarumo ženklus galima pateikti netaikant sertifikavimo sistemos, kai tokius ženklus nustato valdžios institucija, arba, jei naudojamos papildomos su maisto produktais susijusios išraiškos ir pateikimo formos, pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1169/2011 ([5]) 35 straipsnį.

Valdžios institucijų sukurtų tvarumo ženklų pavyzdžiai yra logotipai, suteikti laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1221/2009 ([6]) arba Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 66/2010 ([7]) reikalavimų. Kai kurie sertifikavimo ženklai, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/2436 ([8]) 27 straipsnyje, taip pat gali būti naudojami kaip tvarumo ženklai, jeigu jais reklamuojamas produktas, procesas ar įmonė, pavyzdžiui, dėl jo aplinkosauginių ar socialinių savybių arba abiejų šių aspektų. Prekiautojas tokius sertifikavimo ženklus turėtų galėti pateikti tik tuo atveju, jeigu juos nustatė valdžios institucijos arba jie yra pagrįsti sertifikavimo sistema. Ta taisyklė papildo Direktyvos 2005/29/EB I priedo 4 punktą, pagal kurį draudžiama teigti, kad vieša ar privati įstaiga prekiautoją, jo vykdomą komercinę veiklą ar produktą yra patvirtinusi, jam pritarusi arba suteikusi atitinkamą leidimą, jeigu iš tikrųjų taip nėra, arba taip teigti nesilaikant patvirtinimo, pritarimo ar leidimo suteikimo sąlygų. Savanoriški rinka grindžiami standartai ir savanoriški viešieji žaliųjų ir tvarių obligacijų standartai nėra tiesiogiai orientuoti į mažmeninius investuotojus ir jiems taikomi specifiniai teisės aktai. Dėl tokių priežasčių tie standartai neturėtų būti laikomi tvarumo ženklais pagal šią direktyvą. Svarbu, kad valdžios institucijos, kiek įmanoma ir laikydamosi Sąjungos teisės, skatintų priemones, kuriomis mažosioms ir vidutinėms įmonėms būtų sudarytos palankesnės sąlygos naudotis tvarumo ženklais.

(8) jei nurodant tvarumo ženklą daromas komercinis pranešimas, kuriame teigiama arba kuriuo sukuriamas įspūdis, kad produktas aplinkai daro teigiamą poveikį ar nedaro jokio poveikio arba aplinkai kenkia mažiau nei konkuruojantys produktai, toks tvarumo ženklas taip pat turėtų būti laikomas ekologiškumo teiginiu;

(9) Direktyvos 2005/29/EB I priedas taip pat turėtų būti iš dalies pakeistas, kad būtų draudžiama skelbti bendro pobūdžio ekologiškumo teiginius, jei su tokiais teiginiais nėra susijęs pripažintas puikus aplinkosauginis veiksmingumas. Bendro pobūdžio ekologiškumo teiginiai yra, pavyzdžiui, „nekenkiantis aplinkai“, „tausojantis aplinką“, „žalias“, „nekenkiantis gamtai“, „ekologinis“, „tinkamas aplinkai“, „nekenkiantis klimatui“, „palankus aplinkai“, „nekenkiantis anglies dioksido atžvilgiu“, „veiksmingai vartojantis energiją“, „biologiškai skaidus“, „biologinės kilmės“ ar panašūs teiginiai, kuriais nurodomas puikus aplinkosauginis veiksmingumas arba sukuriamas tokio veiksmingumo įspūdis. Tokie bendro pobūdžio ekologiškumo teiginiai turėtų būti draudžiami, jei negalima parodyti pripažinto puikaus aplinkosauginio veiksmingumo. Jei ekologiškumo teiginio specifikacija aiškiai ir pastebimai pateikiama tomis pačiomis priemonėmis, pavyzdžiui, toje pačioje reklamavimo vietoje, ant produkto pakuotės arba internetinėje pardavimo sąsajoje, ekologiškumo teiginys nelaikomas bendro pobūdžio ekologiškumo teiginiu. Pavyzdžiui, teiginys „klimatui nekenkianti pakuotė“ būtų bendro pobūdžio teiginys, o teiginys „100 % pakuotei pagaminti naudojamos energijos gaunama iš atsinaujinančių išteklių“ būtų konkretus teiginys, kuriam šis draudimas nebūtų taikomas, nedarant poveikio kitoms Direktyvos 2005/29/EB nuostatoms, kurios tebetaikomos tiems konkretiems teiginiams. Be to, rašytine forma arba žodžiu pateiktas teiginys kartu su netiesioginiais teiginiais, pavyzdžiui, spalvomis ar vaizdais, galėtų būti laikomas bendro pobūdžio ekologiškumo teiginiu;

([4]) 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 765/2008, nustatantis su gaminių prekyba susijusius akreditavimo ir panaikinantis Reglamentą (EEB) Nr. 339/93 (OL L 218, 2008 8 13, p. 30).

([5]) 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1169/2011 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1924/2006 ir (EB) Nr. 1925/2006 bei kuriuo panaikinami Komisijos direktyva 87/250/EEB, Tarybos direktyva 90/496/EEB, Komisijos direktyva 1999/10/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/13/EB, Komisijos direktyvos 2002/67/EB ir 2008/5/EB bei Komisijos reglamentas (EB) Nr. 608/2004 (OL L 304, 2011 11 22, p. 18).

([6]) 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1221/2009 dėl organizacijų savanoriško Bendrijos aplinkosaugos vadybos ir audito sistemos (EMAS) taikymo, panaikinantis Reglamentą (EB) Nr. 761/2001 ir Komisijos sprendimus 2001/681/EB bei 2006/193/EB (OL L 342, 2009 12 22, p. 1).

([7]) 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 66/2010 dėl ES ekologinio ženklo (OL L 27, 2010 1 30, p. 1).

([8]) 2015 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2436 valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 336, 2015 12 23, p. 1).

(10) pripažintas puikus aplinkosauginis veiksmingumas gali būti parodomas nurodžius atitiktį Reglamentui (EB) Nr. 66/2010 ar valstybių narių oficialiai pripažintoms EN ISO 14024 ekologinio ženklinimo sistemoms arba konkrečia aplinkosaugos savybe atitinkant aukščiausią aplinkosauginį veiksmingumą pagal kitus taikomus Sąjungos teisės aktus, pavyzdžiui, A klasę pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2017/1369 ([9]). Atitinkamas pripažintas puikus aplinkosauginis veiksmingumas turėtų būti susijęs su visu teiginiu. Pavyzdžiui, bendro pobūdžio ekologiškumo teiginį, kaip antai „veiksmingai vartojantis energiją“, būtų galima skelbti remiantis pripažintu puikiu aplinkosauginiu veiksmingumu pagal Reglamentą (ES) 2017/1369. Priešingai, bendro pobūdžio ekologiškumo teiginys, kaip antai „biologiškai skaidus“, negali būti grindžiamas pripažintu puikiu aplinkosauginiu veiksmingumu pagal Reglamentą (EB) Nr. 66/2010 tol, kol pagal konkrečius ES ekologinio ženklo kriterijus nėra biologiniam skaidumui taikomų reikalavimų, susijusių su atitinkamu produktu. Taip pat prekiautojas neturėtų pateikti tokių bendro pobūdžio teiginių kaip antai „sąmoningas“, „tvarus“ ar „atsakingas“, grindžiamų vien tik pripažintu puikiu aplinkosauginiu veiksmingumu, nes tokie teiginiai yra susiję ne tik su aplinkosaugos savybėmis, bet ir su kitomis savybėmis, pavyzdžiui, socialinėmis savybėmis;

(11) dar viena klaidinanti komercinė veikla, kuri bet kuriomis aplinkybėmis turėtų būti draudžiama ir todėl ji turėtų būti įtraukta į Direktyvos 2005/29/EB I priede pateiktą sąrašą, – skelbti ekologiškumo teiginį apie visą produktą arba visą prekiautojo įmonę, jei jis iš tikrųjų yra susijęs tik su tam tikru produkto aspektu arba su konkrečia nereprezentatyvia prekiautojo įmonės veikla. Tas draudimas būtų taikomas, pavyzdžiui, tais atvejais, kai produktas reklamuojamas kaip „pagamintas naudojant perdirbtas medžiagas“ taip sukuriant įspūdį, kad iš perdirbtų medžiagų pagamintas visas produktas, nors iš tikrųjų iš perdirbtų medžiagų pagaminta tik jo pakuotė, arba kai prekiautojas sudaro įspūdį, kad jis naudoja tik atsinaujinančiuosius energijos išteklius, nors iš tikrųjų keliuose prekiautojo įmonės įrenginiuose tebenaudojamas iškastinis kuras. Atitinkamai draudimas neturėtų trukdyti prekiautojui skelbti ekologiškumo teiginių apie savo visą įmonę, jei tie teiginiai yra tikslūs bei patikrinami ir jei jais nėra pervertinama nauda aplinkai; taip būtų antrojo iš tų pavyzdžių atveju, jeigu tas prekiautojas deklaruotų, kad jo visoje įmonėje sumažėjo iškastinio kuro naudojimas;

(12) ypač svarbu uždrausti skelbti teiginius, grindžiamus išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio kompensavimu, kad produktas, t. y. prekė arba paslauga, turi neutralų, sumažintą arba teigiamą poveikį aplinkai, kiek tai susiję su šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimu. Tokie teiginiai turėtų būti draudžiami bet kuriomis aplinkybėmis ir turėtų būti įtraukti į Direktyvos 2005/29/EB I priede pateiktą sąrašą todėl, kad jie klaidina vartotojus, nes verčia juos manyti, kad tokie teiginiai yra susiję su pačiu produktu arba su to produkto tiekimu ir gamyba, arba todėl, kad jie vartotojams sudaro klaidingą įspūdį, kad to produkto vartojimas nedaro poveikio aplinkai. Tokių ekologiškumo teiginių pavyzdžiai yra „neutralaus poveikio klimatui“, „sertifikuoto neutralaus CO_2 poveikio“, „palankus anglies dioksido atžvilgiu“, „neutralus klimatui“, „kompensuojantis poveikį klimatui“, „sumažinto poveikio klimatui“ ir „riboto CO_2 pėdsako“. Tokie teiginiai turėtų būti leidžiami tik jei jie yra grindžiami faktiniu atitinkamo produkto gyvavimo ciklo poveikiu, o ne išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio kompensavimu už produkto vertės grandinės ribų, nes abu aspektai nėra lygiaverčiai. Toks draudimas neturėtų trukdyti įmonėms reklamuoti savo investicijų į aplinkosaugos iniciatyvas, įskaitant anglies dioksido kreditų projektus, jei jos tokią informaciją pateikia neklaidinančiu būdu, kuriuo laikomasi Sąjungos teisėje nustatytų reikalavimų;

(13) ekologiškumo teiginiams taikomi papildomi reikalavimai turės būti nustatyti specifiniuose Sąjungos teisės aktuose. Tie nauji reikalavimai padės siekti 2019 m. gruodžio 11 d. Komisijos komunikato dėl Žaliojo kurso tikslo suteikti pirkėjams daugiau galių priimti tvaresnius sprendimus ir sumažinti ekologinio manipuliavimo riziką teikiant patikimą, palyginamą ir patikrinamą informaciją;

(14) prekyba prekėmis valstybėse narėse kaip tapačiomis, nors iš tikrųjų jų sudėtis ar savybės gerokai skiriasi, vartotojus galėtų klaidinti ir paskatinti priimti tokį sprendimą dėl sandorio, kurio jie kitu atveju nebūtų priėmę. Tokia prekybos veikla aiškiai nurodyta Direktyvos 2005/29/EB 6 straipsnio 2 dalies c punkte, kuris buvo nustatytas Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/2161 ([10]), kurią valstybės narės turėjo taikyti nuo 2022 m. gegužės 28 d. 2024 m. Komisija įvertins Direktyvos (ES) 2019/2161, įskaitant Direktyvos 2005/29/EB 6 straipsnio

([9]) 2017 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/1369, kuriuo nustatoma energijos vartojimo efektyvumo ženklinimo sistema ir panaikinama Direktyva 2010/30/ES (OL L 198, 2017 7 28, p. 1).

([10]) 2019 m. lapkričio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/2161, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 93/13/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/6/EB, 2005/29/EB ir 2011/83/ES, kiek tai susiję su geresniu Sąjungos vartotojų apsaugos taisyklių vykdymo užtikrinimu ir modernizavimu (OL L 328, 2019 12 18, p. 7).

2 dalies c punktą, taikymą ir pateiks ataskaitą dėl to, ar tai veiklai turėtų būti taikomi griežtesni reikalavimai, įskaitant draudimą įtraukiant į I priede esantį sąrašą. Šios direktyvos naujos nuostatos dėl kovos su ekologiniu manipuliavimu taip pat turėtų būti taikomos tokiai veiklai, kai to paties produkto versijos skirtingose valstybėse narėse parduodamos kaip tapačios, nors jos gerokai skiriasi, kaip nurodyta Direktyvos 2005/29/EB 6 straipsnio 2 dalies c punkte;

(15) reikalavimų, teisės aktais nustatytų visiems atitinkamos kategorijos produktams Sąjungos rinkoje, įskaitant importuotus produktus, pateikimas kaip išskirtinio prekiautojo pasiūlymo bruožo turėtų būti bet kuriomis aplinkybėmis draudžiamas ir įtrauktas į Direktyvos 2005/29/EB I priede pateiktą sąrašą. Šis draudimas turėtų būti taikomas, pavyzdžiui, jei prekiautojas reklamuotų, kad konkrečiame produkte nėra specifinės cheminės medžiagos, nors tą medžiagą Sąjungoje teisės aktais jau yra uždrausta naudoti visuose tos kategorijos produktuose. Priešingai, draudimas neturėtų būti taikomas komercinei veiklai, kuria skatinama prekiautojų ar produktų atitiktis teisiniams reikalavimams, kurie Sąjungos rinkoje taikomi tik kai kuriems produktams, bet netaikomi kitiems konkuruojantiems tos pačios kategorijos produktams, pavyzdžiui, ne Sąjungos kilmės produktams. Taip galėtų būti tuo atveju, kai reikalaujama, jog tam tikri rinkoje esantys produktai atitiktų tam tikrus teisinius reikalavimus, nors nėra reikalaujama, kad kiti tos pačios kategorijos produktai atitiktų tokius reikalavimus. Pavyzdžiui, kiek tai susiję su žuvų produktais, pagamintais taikant tausius metodus laikantis Sąjungos teisės, būtų leidžiama reklamuoti tų produktų su tvarumu susijusias savybes, kuriomis laikomasi Sąjungos teisinių reikalavimų, jeigu nereikalaujama, kad Sąjungos rinkoje siūlomi trečiosios valstybės kilmės žuvų produktai laikytųsi tų Sąjungos teisinių reikalavimų;

(16) siekiant didinti vartotojų gerovę, Direktyvos 2005/29/EB daliniai pakeitimai taip pat turėtų apimti keletą veiklos rūšių, susijusių su ankstyvu nusidėvėjimu, įskaitant planuotą ankstyvą nusidėvėjimą lemiančią veiklą, t. y. komercinę politiką, pagal kurią produktas tyčia projektuojamas ar kuriamas ribotam naudojimo laikotarpiui ir po tam tikro laikotarpio arba iš anksto nustatyto naudojimo intensyvumo anksčiau laiko nusidėvi arba nustoja veikti. Nusipirkę produktų, kurie, kaip tikimasi, turėtų laikyti ilgiau, nei laiko iš tikrųjų, vartotojai patiria žalą. Be to, ankstyvą nusidėvėjimą lemianti veikla apskritai neigiamai veikia aplinką, nes susidaro daugiau atliekų ir padidėja energijos bei medžiagų vartojimas. Todėl tikėtina, kad, įtraukus informaciją apie ankstyvą nusidėvėjimą lemiančią veiklą, taip pat sumažės atliekų kiekis ir bus prisidėta prie tvaresnio vartojimo;

(17) pagal Direktyvos 2005/29/EB I priedą taip pat turėtų būti draudžiama nesuteikti vartotojams informacijos apie tai, kad programinės įrangos naujinys darys neigiamą poveikį prekių su skaitmeniniais elementais veikimui arba skaitmeninio turinio ar skaitmeninių paslaugų naudojimui. Apskritai tikimasi, kad prekiautojai, atsakingi už programinės įrangos naujinių plėtojimą, tokią informaciją turės, o kitais atvejais prekiautojai gali pasikliauti patikima informacija, kurią pateikia, pavyzdžiui, programinės įrangos kūrėjai, tiekėjai ar kompetentingos nacionalinės institucijos. Pavyzdžiui, ragindamas vartotojus atnaujinti savo išmaniųjų telefonų operacinę sistemą, prekiautojas neturėtų nesuteikti vartotojui informacijos apie tai, kad toks naujinys sukels neigiamą poveikį bet kurios išmaniojo telefono ypatybės veikimui, pavyzdžiui, baterijos, tam tikrų taikomųjų programų veikimui arba apskritai sulėtins išmaniojo telefono veikimą. Draudimas turėtų būti taikomas bet kokiam naujiniui, įskaitant saugumo ir funkcijų naujinius. Naujiniams, įskaitant saugumo naujinius, kurie yra būtini siekiant užtikrinti prekės, skaitmeninio turinio ir skaitmeninės paslaugos atitiktį, taip pat taikomi Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2019/770 ([11]) 8 straipsnis ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2019/771 ([12]) 7 straipsnis. Tai nedaro poveikio Direktyvos (ES) 2019/770 19 straipsniui;

([11]) 2019 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/770 dėl tam tikrų skaitmeninio turinio ir skaitmeninių paslaugų teikimo sutarčių aspektų (OL L 136, 2019 5 22, p. 1).

([12]) 2019 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/771 dėl tam tikrų prekių pirkimo–pardavimo sutarčių aspektų, kuria iš dalies keičiami Reglamentas (ES) 2017/2394 ir Direktyva 2009/22/EB bei panaikinama Direktyva 1999/44/EB (OL L 136, 2019 5 22, p. 28).

(18) programinės įrangos naujiniai, kurie yra saugumo naujiniai, yra būtini saugiam produkto naudojimui užtikrinti, o naujiniai, susiję su funkcionalumo ypatybių gerinimu, šios funkcijos neatlieka. Todėl Direktyva 2005/29/EB turėtų būti draudžiama pateikti programinės įrangos naujinį, kaip būtiną produkto atitikčiai užtikrinti, jei tas naujinys tik pagerina funkcionalumo ypatybes;

(19) komerciniai pranešimai apie prekes, kuriose įdiegta jų patvarumą mažinanti ypatybė, yra komercinė veikla, kuri kenkia vartotojams ir aplinkai, nes skatina tokių prekių pardavimą, todėl vartotojai patiria daugiau išlaidų, be reikalo naudojami ištekliai, susidaro atliekos ir išmetamos šiltnamio efektą sukeliančios dujos. Todėl tokie komerciniai pranešimai turėtų būti draudžiami, jei prekiautojas turi informacijos apie prekės ypatybę ir jos poveikį prekės patvarumui. Tokių ypatybių pavyzdžiai gali būti programinė įranga, dėl kurios prekė po tam tikro laiko nustoja veikti arba jos funkcionalumas sumažėja, arba aparatinės įrangos elementas, suprojektuotas taip, kad po tam tikro laiko sugestų. Tai taip pat galėtų būti projektavimo ar gamybos defektas, kuris, nors ir neįdiegtas tuo tikslu kaip ypatybė, lemia prekės pirmalaikį gedimą, jeigu jis nepašalinamas iš karto, kai prekiautojas gauna informacijos apie ypatybės buvimą ir poveikį. To draudimo aplinkybėmis komerciniai pranešimai apima pranešimus, kuriais siekiama tiesiogiai ar netiesiogiai reklamuoti prekes. Prekių gamyba ir tiekimas rinkai nėra komerciniai pranešimai. Tas draudimas turėtų būti daugiausia taikomas prekiautojams, kurie taip pat yra prekių gamintojai, nes jie nulemia prekių patvarumą.

Todėl iš esmės, kai nustatoma, kad prekė turi ypatybę, kuri sumažina jos patvarumą, turėtų būti tikimasi, kad tos prekės gamintojas žino apie tą ypatybę ir jos poveikį tos prekės patvarumui. Vis dėlto tas draudimas gali būti taikomas prekiautojams, kurie nėra prekių gamintojai, pavyzdžiui, pardavėjams, jei jie gavo patikimos informacijos apie tokią ypatybę ir jos poveikį patvarumui, pavyzdžiui, kompetentingos nacionalinės institucijos pranešimą arba gamintojo pateiktą informaciją. Todėl, kai tik prekiautojas gauna tokią informaciją, draudimas turėtų būti taikomas neatsižvelgiant į tai, ar prekiautojas iš tikrųjų žino apie tą informaciją, ar nežino, pavyzdžiui, jos nepaiso. Kad tokia komercinė veikla būtų laikoma nesąžininga, neturėtų būti privaloma parodyti, kad ypatybės tikslas – skatinti pakeisti atitinkamą prekę, bet būtų pakankama įrodyti, kad ypatybė buvo įdiegta siekiant sumažinti prekės patvarumą. Šis draudimas papildo vartotojams prieinamas teisių gynimo priemones ir nedaro joms poveikio tuo atveju, kai nevykdomi reikalavimai pagal Direktyvą (ES) 2019/771. Prekių patvarumą mažinančių ypatybių naudojimas turėtų būti atskirtas nuo gamybos metodų, kai prekių patvarumas yra ribotas dėl naudojamų prastos kokybės medžiagų ar procesų. Prekės neatitiktis dėl naudojamų prastos kokybės medžiagų ar procesų ir toliau turėtų būti reglamentuojama prekių atitikties taisyklėmis, išdėstytomis Direktyvoje (ES) 2019/771;

(20) dar viena veikla, kuri turėtų būti draudžiama pagal Direktyvos 2005/29/EB I priedą, – klaidingai teigti, kad prekei būdingas tam tikras patvarumas naudojimo laiko ar intensyvumo požiūriu įprastomis naudojimo sąlygomis. Toks atvejis būtų, pavyzdžiui, jeigu prekiautojas vartotojus informuotų, kad skalbyklė turėtų veikti tam tikrą skalbimo ciklų skaičių, atsižvelgiant į įprastą numatomą naudojimą pagal instrukcijas, bet faktiškai naudojant skalbyklę nustatytomis sąlygomis paaiškėja, kad taip nėra. Tokius teiginius daugiausia pateikia gamintojai, nes jie nustato prekių patvarumą. Todėl apskritai tikimasi, kad prekiautojai, kurie taip pat yra prekių gamintojai, žino apie klaidingus teiginius dėl prekių patvarumo, o kiti prekiautojai, pavyzdžiui, pardavėjai, turėtų remtis jiems prieinama patikima informacija, pavyzdžiui, pagrįsta kompetentingos nacionalinės institucijos pranešimu ar gamintojo pateikta informacija. Prekės neatitiktis, atsirandanti dėl atsitiktinių prekės gamybos defektų, toliau turėtų būti reglamentuojama prekių atitikties taisyklėmis, išdėstytomis Direktyvoje (ES) 2019/771;

(21) taip pat turėtų būti iš dalies pakeistas Direktyvos 2005/29/EB I priedas, kad būtų draudžiama pristatyti produktus kaip galimus taisyti, kai jų taisymas yra neįmanomas;

(22) Direktyva 2005/29/EB uždraudus tas su patvarumu ir taisomumu susijusias veiklas, valstybių narių vartotojų apsaugos institucijos įgytų papildomą vykdymo užtikrinimo įrankį, kad geriau apsaugotų vartotojų interesus tais atvejais, kai prekiautojai nesilaiko konkretiems produktams taikoma Sąjungos teise nustatytų reikalavimų dėl prekių patvarumo ir taisomumo;

(23) dar viena su ankstyvu nusidėvėjimu susijusi veikla, kuri turėtų būti uždrausta ir įtraukta į Direktyvos 2005/29/EB I priede pateiktą sąrašą, – skatinti vartotoją pakeisti ar papildyti produkto vartojamąsias priemones anksčiau, nei tai būtina padaryti dėl techninių priežasčių. Dėl tokios veiklos suklaidintas vartotojas mano, kad nepakeitus vartojamųjų priemonių prekės nebeveiks, dėl to vartotojas perka daugiau vartojamųjų priemonių nei būtina. Pavyzdžiui, turėtų būti draudžiama naudojantis spausdintuvo nustatymais raginti vartotoją pakeisti dar neištuštėjusias spausdintuvo rašalo kasetes, siekiant paskatinti pirkti papildomas rašalo kasetes;

(24) taip pat turėtų būti iš dalies pakeistas Direktyvos 2005/29/EB I priedas, kad būtų draudžiama nuo vartotojo nuslėpti informaciją apie tai, kad naudojant ne pirminio gamintojo teikiamas vartojamąsias priemones, atsargines dalis ar priedus bus pakenkta prekės funkcionalumui. Pavyzdžiui, jeigu spausdintuvas suprojektuotas taip, kad jo funkcionalumas būtų ribotas naudojant ne pirminio spausdintuvo gamintojo teikiamas rašalo kasetes, ta informacija neturėtų būti nuslėpta nuo vartotojo, nes dėl tokios veiklos suklaidinti vartotojai gali nusipirkti alternatyvią rašalo kasetę, kurios tam spausdintuvui negalima naudoti, ir dėl to atsirastų nereikalingų atliekų srautų ar papildomų išlaidų vartotojui. Panašiai, jeigu išmanusis įrenginys būtų suprojektuotas taip, kad jo funkcionalumas būtų ribotas naudojant ne pirminio gamintojo teikiamus kroviklius ar atsargines dalis, ta informacija perkant prekę neturėtų būti nuslėpta nuo vartotojo. Taip pat turėtų būti draudžiama klaidinti vartotojus verčiant juos manyti, kad naudojant ne pirminio gamintojo teikiamas vartojamąsias priemones, atsargines dalis ar priedus bus pakenkta prekės funkcionalumui, kai taip nėra. Bendrai tikimasi, kad prekiautojai, kurie taip pat yra prekių gamintojai, turės tokią informaciją, o kiti prekiautojai, pavyzdžiui, pardavėjai, turėtų remtis jų turima patikima informacija, pavyzdžiui, pagrįsta kompetentingos nacionalinės institucijos pranešimu ar gamintojo pateikta informacija;

(25) kad vartotojai galėtų priimti labiau informacija pagrįstus sprendimus ir būtų skatinama patvaresnių prekių paklausa ir pasiūla, prieš sudarant sutartį turėtų būti pateikiama konkreti informacija apie produktų patvarumą ir taisomumą dėl visų tipų prekių. Be to, kiek tai susiję su prekėmis su skaitmeniniais elementais, skaitmeniniu turiniu ir skaitmeninėmis paslaugomis, vartotojai turėtų būti informuojami apie laikotarpį, per kurį teikiami nemokami programinės įrangos naujiniai. Todėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/83/ES ([13]) turėtų būti iš dalies pakeista, kad prieš sudarant sutartį vartotojams būtų teikiama informacija apie patvarumą, taisomumą ir naujinių teikimą. Informacija vartotojams turėtų būti teikiama aiškiai ir suprantamai, laikantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2019/882 ([14]) nustatytų prieinamumo reikalavimų. Pareiga teikti šią informaciją vartotojams papildo direktyvose (ES) 2019/770 ir (ES) 2019/771 nustatytas vartotojų teises ir nedaro joms poveikio;

(26) geras prekės patvarumo rodiklis – gamintojo komercinė patvarumo garantija, kaip tai suprantama Direktyvos (ES) 2019/771 17 straipsnyje. Gamintojo komercinė patvarumo garantija yra gamintojo įsipareigojimas vartotojui dėl prekės patvarumo. Konkrečiau, tai – įsipareigojimas, kad prekė išlaikys reikiamas funkcijas ir veikimą ją įprastai naudojant. Siekiant informuoti vartotojus apie tai, kad konkrečiai prekei suteikiama patvarumo garantija, ta informacija vartotojui turėtų būti pateikiama naudojant suderintą ženklą. Turėtų būti reikalaujama, kad prekes parduodantys prekiautojai, jei gamintojas pateikia tokią informaciją prekiautojui, vartotojus informuotų apie komercinės patvarumo garantijos, kurią gamintojas siūlo be papildomų išlaidų visai prekei ilgesnei nei dvejų metų trukmei, buvimą ir trukmę. Neturėtų būti reikalaujama, kad prekiautojas aktyviai siektų gauti tokią informaciją iš gamintojo, pavyzdžiui, ieškant informacijos produktui skirtose interneto svetainėse. Siekiant išvengti vartotojų painiavos tarp komercinės patvarumo garantijos ir teisinės atitikties garantijos, vartotojams suderintame ženkle turėtų būti primenama, kad jiems taip pat suteikiama teisinė atitikties garantija;

([13]) 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/83/ES dėl vartotojų teisių, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 93/13/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB bei panaikinamos Tarybos direktyva 85/577/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/7/EB (OL L 304, 2011 11 22, p. 64).

([14]) 2019 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/882 dėl gaminių ir paslaugų prieinamumo reikalavimų (OL L 151, 2019 6 7, p. 70).

(27) iš naujausių ataskaitų matyti, kad vartotojai dažnai nežino savo teisių pagal Direktyvą (ES) 2019/771. Todėl suderintame pranešime vartotojams turėtų būti primenama apie teisinės atitikties garantijos buvimą ir pagrindinius jos elementus, įskaitant jos minimalią dvejų metų trukmę ir bendrą nuorodą į tai, kad pagal nacionalinę teisę teisinės atitikties garantijos trukmė gali būti ilgesnė. Taip bus išvengta galimos painiavos su informacija apie komercinę patvarumo garantiją;

(28) suderintas ženklas turėtų būti aiškiai nurodytas ir naudojamas taip, kad vartotojai galėtų lengvai identifikuoti konkrečias prekes, kurioms suteikiama komercinė patvarumo garantija, kurią gamintojas be papildomų išlaidų siūlo visai prekei ilgesnei nei dvejų metų trukmei, pavyzdžiui, pateikiant ženklą tiesiogiai ant konkrečios prekės pakuotės, rodant ženklą gerai matomoje vietoje ant lentynos, kurioje sudėtos tokią garantiją turinčios prekės, arba – pardavimo internetu atveju – pateikiant jį tiesiogiai prie prekės atvaizdo. Gamintojai, siūlantys tokias komercines patvarumo garantijas, gali patys pateikti suderintą ženklą tiesiogiai ant konkrečios prekės arba jos pakuotės, siekdami įgyti komercinį pranašumą. Prekiautojai turėtų užtikrinti, kad suderintas ženklas būtų aiškiai matomas. Be to, suderintame pranešime vartotojams turėtų būti pateiktas bendras priminimas apie teisines atitikties garantijas, taikomas visoms prekėms pagal Direktyvą (ES) 2019/771. Suderintas pranešimas turėtų būti aiškiai matomas, pavyzdžiui, kaip akį traukiantis plakatas ant parduotuvės sienos, prie kasos arba – pardavimo internetu atveju – kaip bendras priminimas prekes parduodančio prekiautojo interneto svetainėje;

(29) Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai, susiję su suderinto ženklo ir suderinto pranešimo dizainu ir turiniu. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamasi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ([15]);

(30) atsižvelgiant į tai, kad pagal Direktyvą (ES) 2019/771 yra numatyta minimali dvejų metų teisinė atitikties garantija ir į tai, kad dažnai produktai sugenda po to laikotarpio, prekiautojo pareiga vartotojus informuoti apie gamintojo komercinės patvarumo garantijos buvimą ir trukmę naudojant suderintą ženklą turėtų būti taikoma tik ilgesniam nei dvejų metų laikotarpiui siūlomoms komercinėms patvarumo garantijoms. Be to, naudojant suderintą ženklą vartotojams taip pat turėtų būti primenama apie teisinės atitikties garantijos buvimą;

(31) kad prieš sutarties sudarymą lyginant prekes vartotojams būtų lengviau priimti informacija pagrįstą sprendimą dėl sandorio, prekiautojai vartotojus turėtų informuoti apie visai prekei, o ne konkretiems jos komponentams taikomos gamintojo komercinės patvarumo garantijos teikimą ir trukmę;

(32) gamintojas ir pardavėjas turėtų ir toliau turėti galimybę savo nuožiūra siūlyti kitas komercinių garantijų ir garantinio aptarnavimo rūšis. Vis dėlto vartotojui teikiama informacija apie kitas komercinių garantijų ar garantinio aptarnavimo rūšis neturėtų būti teikiama taip, kad jis susipainiotų dėl komercinės patvarumo garantijos, kurią gamintojas be papildomų išlaidų siūlo visai prekei ilgesnei nei dvejų metų trukmei ir kuriai naudojamas suderintas ženklas, buvimo ir trukmės;

(33) kad vartotojai galėtų priimti labiau informacija pagrįstus sprendimus ir siekiant skatinti gamintojų konkurenciją dėl prekių su skaitmeniniais elementais patvarumo, tas prekes parduodantys prekiautojai vartotojus turėtų informuoti apie minimalų laikotarpį, per kurį gamintojas įsipareigoja teikti tokių prekių programinės įrangos naujinius; toks minimalus laikotarpis galėtų būti išreikštas nurodant atitinkamą laiko tarpą arba nurodant datą. Taip pat skaitmeninį turinį ir skaitmenines paslaugas siūlantys prekiautojai vartotojus turėtų informuoti apie minimalų laikotarpį, per kurį skaitmeninio turinio tiekėjas ar skaitmeninės paslaugos teikėjas įsipareigoja teikti programinės

([15]) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

įrangos naujinius, įskaitant saugumo naujinius, būtinus skaitmeninio turinio ir skaitmeninių paslaugų atitikčiai palaikyti. Šia pareiga turėtų būti užtikrinta, kad vartotojai tokią informaciją gautų paprastai bei aiškiai, o tai leistų palyginti skirtingus minimalius laikotarpius. Tai nedaro poveikio pareigoms, išdėstytoms Sąjungos teisėje, visų pirma, direktyvose (ES) 2019/770 ir (ES) 2019/771, ir, kai taikytina, konkretiems produktams taikomuose Sąjungos teisės aktuose. Informacija apie programinės įrangos naujinius turėtų būti teikiama taip, kad ji nebūtų klaidinanti pagal Direktyvą 2005/29/EB. Prekiautojas turėtų būti įpareigotas pateikti šią informaciją tik tuo atveju, jei tokią informaciją pateikė gamintojas arba tiekėjas ar teikėjas;

(34) pagal Direktyvos 2011/83/ES 5 straipsnio 1 dalies e punktą ir 6 straipsnio 1 dalies m punktą prekiautojai privalo, prieš vartotojams įsipareigojant pagal sutartį, pateikti vartotojams informaciją apie garantinio aptarnavimo, įskaitant taisymo paslaugas, jei tokios paslaugos yra teikiamos, buvimą ir sąlygas. Be to, kad vartotojai galėtų priimti informacija pagrįstą sprendimą dėl sandorio ir rinktis prekes, kurias yra lengviau pataisyti, prekiautojai, kai taikytina, turėtų, prieš vartotojams įsipareigojant pagal sutartį, pateikti prekės taisomumo įvertį, kurį nurodė gamintojas ir kuris yra nustatytas Sąjungos lygmeniu;

(35) siekiant užtikrinti, kad vartotojai būtų tinkamai informuojami apie jų perkamų prekių taisomumą, jei taisomumo įvertis nėra nustatytas Sąjungos lygmeniu, prekiautojai turėtų pateikti kitą aktualią su taisymu susijusią informaciją, kurią yra pateikęs gamintojas, pavyzdžiui, informaciją apie atsarginių dalių, kurios yra būtinos prekių atitikčiai užtikrinti, prieinamumą, numatomas išlaidas ir užsakymo procedūrą, taisymo bei techninės priežiūros instrukcijų prieinamumą ir taisymo apribojimus;

(36) prekiautojai vartotojams turėtų pateikti suderintą ženklą, informaciją apie minimalų naujinių teikimo laikotarpį ir su taisymu susijusią informaciją, išskyrus taisomumo įvertį, kai gamintojas arba skaitmeninio turinio tiekėjas ar skaitmeninės paslaugos teikėjas, jeigu tas tiekėjas ar teikėjas nėra prekiautojas, suteikia atitinkamos informacijos. Visų pirma, kiek tai susiję su prekėmis, prekiautojas turėtų vartotojams perduoti informaciją, kurią gamintojas yra pateikęs prekiautojui arba yra kitaip pasirūpinęs, kad vartotojas galėtų lengvai gauti tą informaciją prieš sutarties sudarymą, pateikdamas ją ant paties produkto, jo pakuotės arba etikečių ir ženklų, kuriuos vartotojas įprastai peržiūri prieš sudarydamas sutartį. Neturėtų būti reikalaujama, kad prekiautojas aktyviai siektų gauti tokią informaciją iš gamintojo, pavyzdžiui, ieškant informacijos produktui skirtose interneto svetainėse. Tuo pačiu metu gamintojai turėtų būti suinteresuoti proaktyviai teikti tokią informaciją, kad galėtų įgyti komercinį pranašumą;

(37) prekiautojai, kai taikytina, turėtų informuoti vartotojus apie tai, ar yra aplinką tausojančių pristatymo galimybių, pavyzdžiui, prekių pristatymas krovininiu dviračiu ar elektra varoma transporto priemone, arba ar yra galimybė vienu metu pristatyti kelias prekes;

(38) jeigu pagal elektroninėmis priemonėmis sudaromą nuotolinės prekybos sutartį vartotojas privalo sumokėti, prekiautojas, prieš vartotojui pateikiant savo užsakymą, aiškiai ir pastebimu būdu vartotoją turėtų informuoti apie suderintą ženklą, jei toks yra pateiktas, siekiant užtikrinti, kad vartotojas galėtų atsižvelgti į tą informaciją;

(39) direktyvos 2005/29/EB ir 2011/83/ES ir toliau turėtų veikti kaip apsaugos priemonė, užtikrinanti, kad visuose sektoriuose būtų galima išlaikyti aukštą vartotojų apsaugos lygį papildant konkretiems sektoriams ir konkretiems produktams taikomą Sąjungos teisę, kuriai, konflikto atveju, būtų teikiamas pirmumas;

(40) kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. sudaryti sąlygas vartotojams priimti labiau informacija pagrįstus sprendimus dėl sandorių, siekiant propaguoti tvarų vartojimą, pašalinti veiklą, kuri kenkia tvariai ekonomikai bei vartotojams trukdo rinktis vartoti tvariai, ir užtikrinti, kad Sąjungos vartotojų teisinė sistema būtų taikoma tinkamiau ir nuosekliau, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl klausimo aktualumo Sąjungos mastu tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali priimti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;

(41) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų ([16]) valstybės narės įsipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;

(42) siekiant sudaryti palankesnes sąlygas tinkamai taikyti šią direktyvą, svarbu, kad Komisija nuolat atnaujintų direktyvų 2005/29/EB ir 2011/83/ES rekomendacinius dokumentus, kad būtų atsižvelgta į šios direktyvos turinį,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 2005/29/EB daliniai pakeitimai

Direktyva 2005/29/EB iš dalies keičiama taip:

1) 2 straipsnio pirma pastraipa iš dalies keičiama taip:

a) įterpiamas šis punktas:

„ca) prekės – prekės, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2019/771 (*) 2 straipsnio 5 punkte;

_____

(*) 2019 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/771 dėl tam tikrų prekių pirkimo–pardavimo sutarčių aspektų, kuria iš dalies keičiami Reglamentas (ES) 2017/2394 ir Direktyva 2009/22/EB bei panaikinama Direktyva 1999/44/EB (OL L 136, 2019 5 22, p. 28).“;

b) papildoma šiais punktais:

„o) ekologiškumo teiginys – pagal Sąjungos ar nacionalinę teisę neprivalomas bet kokios formos pranešimas ar pareiškimas, be kita ko, tekstas, paveikslėliai, grafiniai vaizdai ar simboliai, pavyzdžiui, ženklai, firminiai ženklai, bendrovės ar produkto pavadinimai, kuris teikiamas kaip komercinis pranešimas ir kuriame teigiama arba kuris reiškia, kad produktas, produkto kategorija, firminis ženklas ar prekiautojas daro teigiamą poveikį arba nedaro jokio poveikio aplinkai, arba aplinkai kenkia mažiau nei kiti produktai, produktų kategorijos, firminiai ženklai ar prekiautojai, arba jo poveikis ilgainiui pagerėjo;

p) bendro pobūdžio ekologiškumo teiginys – rašytine arba žodine forma, be kita ko, audiovizualinės žiniasklaidos priemonėmis, pateikiamas ekologiškumo teiginys, kuris neįtrauktas į tvarumo ženklą, ir atvejai, kai teiginio specifikacija nėra aiškiai ir pastebimai pateikta tomis pačiomis priemonėmis;

q) tvarumo ženklas – savanoriškas viešas ar privatus patikimumo ženklas, kokybės ženklas ar lygiavertis ženklas, kuriuo siekiama išskirti ir propaguoti produktą, procesą ar įmonę dėl jo aplinkosauginių ar socialinių savybių arba abiejų šių aspektų ir kuris neapima privalomų ženklų, kurių reikalaujama pagal Sąjungos ar nacionalinę teisę;

r) sertifikavimo sistema – trečiosios šalies patikrinimo sistema, kuria patvirtinama, kad produktas, procesas ar įmonė atitinka tam tikrus reikalavimus, pagal kurią leidžiama naudoti atitinkamą tvarumo ženklą ir kurios sąlygos, įskaitant jos reikalavimus, yra viešai prieinamos ir atitinka šiuos kriterijus:

i) sistema skaidriomis, sąžiningomis ir nediskriminacinėmis sąlygomis gali naudotis visi prekiautojai, norintys ir galintys laikytis sistemos reikalavimų;

ii) sistemos reikalavimus nustato sistemos savininkas, konsultuodamasis su atitinkamais ekspertais ir suinteresuotaisiais subjektais;

([16]) OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

iii) sistemoje nustatomos procedūros, taikomos sistemos reikalavimų nesilaikymo atveju, ir numatomas prekiautojo naudojamo tvarumo ženklo panaikinimas ar sustabdymas sistemos reikalavimų nesilaikymo atveju ir

iv) prekiautojo atitikties sistemos reikalavimams stebėsenai taikoma objektyvi procedūra ir ją atlieka trečioji šalis, kurios kompetencija ir nepriklausomumas nuo sistemos savininko ir prekiautojo yra pagrįsti tarptautiniais, Sąjungos ar nacionaliniais standartais ir procedūromis;

s) pripažintas puikus aplinkosauginis veiksmingumas – aplinkosauginis veiksmingumas, atitinkantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 66/2010 (*), ar valstybėse narėse oficialiai pripažintas nacionalines ar regionines standarto EN ISO 14024 I tipo ekologinio ženklinimo sistemas arba aukščiausią aplinkosauginį veiksmingumą pagal kitą taikomą Sąjungos teisę;

t) patvarumas – patvarumas, kaip apibrėžta Direktyvos (ES) 2019/771 2 straipsnio 13 punkte;

u) programinės įrangos naujinys – naujinys, kuris yra būtinas prekių su skaitmeniniais elementais, skaitmeninio turinio ir skaitmeninių paslaugų atitikčiai palaikyti pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2019/770 (**) ir Direktyvą (ES) 2019/771, be kita ko, saugumo naujinys arba funkcijų naujinys;

v) vartojamoji priemonė – prekės komponentas, kuris yra naudojamas pakartotinai ir kuris turi būti pakeistas ar papildytas, kad prekė veiktų, kaip numatyta;

w) funkcionalumas – funkcionalumas, kaip apibrėžta Direktyvos (ES) 2019/771 2 straipsnio 9 punkte.

_____

(*) 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 66/2010 dėl ES ekologinio ženklo (OL L 27, 2010 1 30, p. 1).

(**) 2019 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/770 dėl tam tikrų skaitmeninio turinio ir skaitmeninių paslaugų teikimo sutarčių aspektų (OL L 136, 2019 5 22, p. 1).“;

2) 6 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) pagrindinės produkto savybės, tokios kaip prieinamumas, naudingumas, pavojingumas, atlikimas, sudėtis, aplinkosauginės arba socialinės savybės, priedai, žiediškumo aspektai, pavyzdžiui, patvarumas, taisomumas ar perdirbamumas, vartotojui teikiamas garantinis aptarnavimas ir skundų nagrinėjimas, pagaminimo ar pateikimo metodas ir data, pristatymas, tinkamumas skirtam tikslui, panaudojimas, kiekis, techninės sąlygos, geografinė arba komercinė kilmė, rezultatai, kurių galima tikėtis jį naudojant, arba produkto bandymų arba patikrinimų rezultatai ir esminiai bruožai;“;

b) 2 dalis papildoma šiais punktais:

„d) ekologiškumo teiginio, susijusio su būsimu aplinkosauginiu veiksmingumu, skelbimą nenustačius aiškių, objektyvių, viešai prieinamų ir patikrinamų įsipareigojimų, nustatytų išsamiame ir realistiškame įgyvendinimo plane, į kurį įtraukti išmatuojami ir per nustatytą laiką įvykdytini tikslai ir kiti atitinkami elementai, būtini jo įgyvendinimui paremti, pavyzdžiui, išteklių skyrimas, ir kurį reguliariai tikrina nepriklausomas trečiosios šalies ekspertas, kurio išvados pateikiamos vartotojams;

e) pranašumų, kurie yra nereikšmingi ir nėra susiję su jokia produkto ar įmonės ypatybe, reklamavimą vartotojams.“;

3) 7 straipsnis papildomas šia dalimi:

„7. Jei prekiautojas teikia paslaugą, kuri leidžia palyginti produktus, ir vartotojui teikia informaciją apie produktų arba tų produktų tiekėjų aplinkosaugines ar socialines savybes arba žiediškumo aspektus, pavyzdžiui, patvarumą, taisomumą ar perdirbamumą, informacija apie lyginimo metodą, produktus, kurie yra lyginimo objektas, ir tų produktų tiekėjus, taip pat esamas tos informacijos atnaujinimo priemones, laikoma esmine informacija.“;

4) I priedas iš dalies keičiamas pagal šios direktyvos priedą.

2 straipsnis

Direktyvos 2011/83/ES daliniai pakeitimai

Direktyva 2011/83/ES iš dalies keičiama taip:

1) 2 straipsnyje įterpiami šie punktai:

„14a) komercinė patvarumo garantija – gamintojo komercinė patvarumo garantija, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2019/771 17 straipsnyje, pagal kurią gamintojas per visą komercinės patvarumo garantijos galiojimo laikotarpį pagal Direktyvos (ES) 2019/771 14 straipsnį yra tiesiogiai atsakingas vartotojui už tai, kad prekės būtų pataisytos ar pakeistos, kai prekės neišlaiko savo patvarumo;

14b) patvarumas – patvarumas, kaip apibrėžta Direktyvos (ES) 2019/771 2 straipsnio 13 punkte;

14c) gamintojas – gamintojas, kaip apibrėžta Direktyvos (ES) 2019/771 2 straipsnio 4 punkte;

14d) taisomumo įvertis – įvertis, kuriuo nurodomas prekės tinkamumas būti taisomai, nustatomas remiantis Sąjungos lygmeniu nustatytais suderintais reikalavimais;

14e) programinės įrangos naujinys – nemokamas naujinys, be kita ko, saugumo naujinys, kuris yra būtinas prekių su skaitmeniniais elementais, skaitmeninio turinio ir skaitmeninių paslaugų atitikčiai palaikyti pagal direktyvas (ES) 2019/770 ir (ES) 2019/771;“;

2) 5 straipsnio 1 dalis iš dalies keičiama taip:

a) e punktas pakeičiamas taip:

„e) priminimas, kad yra prekių ir jos pagrindinių elementų, įskaitant ne trumpesnę kaip dvejų metų trukmę, kaip numatyta Direktyvoje (ES) 2019/771, teisinė atitikties garantija, pateikiamas pastebimu būdu, naudojant šios direktyvos 22a straipsnyje nurodytą suderintą pranešimą;“;

b) įterpiami šie punktai:

„ea) kai gamintojas be papildomų išlaidų siūlo vartotojui komercinę patvarumo garantiją, taikomą visai prekei ilgesnę nei dvejų metų trukmę, ir tokią informaciją pateikia prekiautojui, informacija, kad tai prekei galioja tokia garantija, jos galiojimo trukmė ir priminimas, kad yra teisinė atitikties garantija, pateikiami pastebimu būdu, naudojant 22a straipsnyje nurodytą suderintą ženklą;

eb) priminimas, kad yra teisinė skaitmeninio turinio ir skaitmeninių paslaugų atitikties garantija;

ec) jei taikoma, tai, kad yra garantinis aptarnavimas ir komercinės garantijos, ir jų sąlygos;

ed) prekių su skaitmeniniais elementais, skaitmeninio turinio ir skaitmeninių paslaugų atveju, jei gamintojas arba tiekėjas ar teikėjas pateikia tokią informaciją prekiautojui, – trumpiausias laikotarpis, išreikštas nurodant atitinkamą laiko tarpą arba nurodant datą, per kurį gamintojas arba tiekėjas ar teikėjas teikia programinės įrangos naujinius;“;

c) papildoma šiais punktais:

„i) jei taikoma, prekių taisomumo įvertis;

j) jei i punktas netaikomas ir gamintojas pateikia informaciją prekiautojui, informacija apie atsarginių dalių, kurių reikia prekės atitikčiai užtikrinti, prieinamumą bei numatomas išlaidas ir užsakymo tvarką, apie taisymo ir techninės priežiūros instrukcijų prieinamumą, ir informacija apie taisymo apribojimus.“;

3) 6 straipsnio 1 dalis iš dalies keičiama taip:

a) g punktas pakeičiamas taip:

„g) apmokėjimo, pristatymo, įskaitant, jei įmanoma, aplinką tausojančias pristatymo galimybes, tvarką, sutarties vykdymo tvarką, laikotarpį, iki kurio prekiautojas įsipareigoja pristatyti prekes arba suteikti paslaugas, ir, jei taikoma, prekiautojo skundų nagrinėjimo tvarką;“;

b) l punktas pakeičiamas taip:

„l) priminimą, kad yra prekių ir jos pagrindinių elementų, įskaitant jos ne trumpesnę kaip dvejų metų trukmę, kaip numatyta Direktyvoje (ES) 2019/771, teisinė atitikties garantija, pateikiamą pastebimu būdu, naudojant šios direktyvos 22a straipsnyje nurodytą suderintą pranešimą;“;

c) įterpiami šie punktai:

„la) kai gamintojas be papildomų išlaidų siūlo vartotojui komercinę patvarumo garantiją, taikomą visai prekei ilgesnę nei dvejų metų trukmę, ir tokią informaciją pateikia prekiautojui, informacija, kad tai prekei galioja tokia garantija, jos galiojimo trukmė ir priminimas, kad yra teisinė atitikties garantija, pateikiami pastebimu būdu, naudojant 22a straipsnyje nurodytą suderintą ženklą;

lb) priminimą, kad yra teisinė skaitmeninio turinio ir skaitmeninių paslaugų atitikties garantija;

lc) prekių su skaitmeniniais elementais, skaitmeninio turinio ir skaitmeninių paslaugų atveju – jei gamintojas arba tiekėjas ar teikėjas pateikia tokią informaciją prekiautojui, trumpiausias laikotarpis, išreikštas nurodant atitinkamą laiko tarpą arba nurodant datą, per kurį gamintojas arba tiekėjas ar teikėjas teikia programinės įrangos naujinius;“;

d) papildoma šiais punktais:

„u) jei taikoma, prekių taisomumo įvertis;

v) jei u punktas netaikomas ir gamintojas pateikia informaciją prekiautojui, informacija apie atsarginių dalių, kurių reikia prekės atitikčiai užtikrinti, prieinamumą bei numatomas išlaidas ir užsakymo tvarką, apie taisymo ir techninės priežiūros instrukcijų prieinamumą, ir informaciją apie taisymo apribojimus.“;

4) 8 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„2. Jeigu pagal elektroninėmis priemonėmis sudaromą nuotolinės prekybos sutartį vartotojas privalo sumokėti, prekiautojas aiškiai ir pastebimu būdu prieš pat vartotojui pateikiant savo užsakymą supažindina vartotoją su 6 straipsnio 1 dalies a, e, la, o ir p punktuose nurodyta informacija.“;

5) V skyriuje įterpiamas šis straipsnis:

„*22a straipsnis*

Suderintas pranešimas ir suderintas ženklas

1. Siekiant užtikrinti, kad vartotojai būtų gerai informuoti ir galėtų lengvai suprasti savo teises visoje Sąjungoje, informacijos teikimui pagal 5 straipsnio 1 dalies e punktą ir 6 straipsnio 1 dalies l punktą turi būti naudojamas suderintas pranešimas, o informacijos teikimui pagal 5 straipsnio 1 dalies ea punktą ir 6 straipsnio 1 dalies la punktą turi būti naudojamas suderintas ženklas.

2. Ne vėliau kaip 2025 m. rugsėjo 27 d. Komisija įgyvendinimo aktais nustato 1 dalyje nurodyto suderinto pranešimo dizainą ir turinį.

3. Suderintame pranešime nurodomi pagrindiniai teisinės atitikties garantijos elementai, įskaitant jos minimalią dvejų metų trukmę, kaip numatyta Direktyvoje (ES) 2019/771, ir bendra nuoroda į tai, kad pagal nacionalinę teisę teisinės atitikties garantijos trukmė gali būti ilgesnė.

4. Ne vėliau kaip 2025 m. rugsėjo 27 d. Komisija įgyvendinimo aktais nustato 1 dalyje nurodyto suderinto ženklo dizainą ir turinį.

5. Suderintas pranešimas ir suderintas ženklas turi būti tokie, kad vartotojai juos galėtų lengvai atpažinti ir suprasti, o prekiautojai – lengvai naudoti ir atgaminti.

6. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 27a straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“;

6) įterpiamas šis straipsnis:

„*27a straipsnis*

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip tai suprantama Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011 (*).

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

(*) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).“

3 straipsnis

Komisijos ataskaitų teikimas ir peržiūra

Komisija ne vėliau kaip 2031 m. rugsėjo 27 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šios direktyvos taikymo ataskaitą.

Toje ataskaitoje įvertinamas šios direktyvos indėlis stiprinant vartotojų teises, visų pirma, suderinto ženklo ir suderinto pranešimo veiksmingumas siekiant pagerinti komercinių patvarumo garantijų prieinamumą ir vartotojų supratimą apie tokias garantijas, taip pat vartotojų informuotumą apie jų teises pagal teisinę atitikties garantiją. Be to, ataskaitoje įvertinamas šios direktyvos bendras indėlis užtikrinant vartotojų dalyvavimą įgyvendinant žaliąją pertvarką ir jos poveikis prekiautojams.

Prireikus prie tos ataskaitos pridedami atitinkami pasiūlymai dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų.

4 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2026 m. kovo 27 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Tas nuostatas jos taiko nuo 2026 m. rugsėjo 27 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

5 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

6 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2024 m. vasario 28 d.

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkė	*Pirmininkas*
R. METSOLA	M. MICHEL

PRIEDAS

Direktyvos 2005/29/EB I priedas iš dalies keičiamas taip:

1) įterpiamas šis punktas:

„2a. Tvarumo ženklo, kuris nėra pagrįstas sertifikavimo sistema arba sukurtas valdžios institucijų, nurodymas.“;

2) įterpiami šie punktai:

„4a. Bendro pobūdžio ekologiškumo teiginio skelbimas, jeigu prekiautojas negali parodyti su teiginiu susijusio pripažinto puikaus aplinkosauginio veiksmingumo.

4b. Ekologiškumo teiginio apie visą produktą arba visą prekiautojo įmonę skelbimas, jeigu jis iš tikrųjų susijęs tik su tam tikru produkto ar konkrečiu prekiautojo įmonės veiklos aspektu.

4c. Teiginys, grindžiamas išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio kompensavimu, kad produktas turi neutralų, sumažintą arba teigiamą poveikį aplinkai, kiek tai susiję su šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimu.“;

3) įterpiamas šis punktas:

„10a. Reikalavimų, teisės aktais nustatytų visiems atitinkamos kategorijos produktams Sąjungos rinkoje, pateikimas kaip išskirtinio prekiautojo pasiūlymo bruožo.“;

4) įterpiami šie punktai:

„23 d. Informacijos nesuteikimas vartotojui apie tai, kad programinės įrangos naujinys turės neigiamo poveikio prekių su skaitmeniniais elementais veikimui arba skaitmeninio turinio ar skaitmeninių paslaugų naudojimui.

23e. Nurodymas, kad programinės įrangos naujinys yra būtinas, nors jis tik pagerina funkcionalumą.

23f. Bet kokio pobūdžio komercinis pranešimas dėl prekės, kurioje įdiegta ypatybė siekiant sumažinti jos patvarumą, nepaisant to, kad prekiautojas turi informacijos apie tą ypatybę ir jos poveikį prekės patvarumui.

23g. Klaidingas teigimas, kad įprastomis naudojimo sąlygomis prekei būdingas tam tikras patvarumas naudojimo laiko ar intensyvumo atžvilgiu.

23h. Teigimas, kad prekes galima taisyti, jei iš tikrųjų taip nėra.

23i. Vartotojo skatinimas pakeisti ar papildyti prekės vartojamąsias priemones anksčiau, nei būtina dėl techninių priežasčių.

23j. Informacijos nesuteikimas vartotojui apie prekės funkcionalumo pablogėjimą, jei bus naudojami ne pirminio gamintojo teikiami vartojamosios priemonės, atsarginės dalys ar priedai, arba klaidingas teigimas, kad toks prekės funkcionalumas pablogės.“